

قرآن کریم

سورة مبارکه آل عمران
آیه ۴۲

مریم، مادر عیسیٰ رسول اللہ فاطمه، مادر محمد رسول اللہ

قرآن، کتاب نشانه هاست نه نشان ها. یعنی قرار نیست همه چیز را بی پرده نشان دهد، بلکه با رمز و راز نشانه می دهد تا هر که اهلش هست، بگیرد آن چه را که ظرفیت ش را دارد. برای همین است که قرآن پر است از آیه.

حالا این قرآن پر آیه و نشانه بانویی را معرفی می کند که نه تنها ملائکه هم صحبت ش می شوند و غذای بهشتی اش می دهند، بلکه پاک ترین زنان و مادر یکی از بزرگ ترین پیامبران است و نقشی ویژه بازی می کند در داستان رسالت. آری او تسهیل کننده وظیفه خطیر پیامبری رسول اللہ است.

قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرِيْمٍ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَاكِ وَ طَهَرَكِ وَ أَصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

فرشتگان گفتند: ای مریم، خدا تورا برای عبادت خویش برگزیده و تورا پاک ساخته و از گناهان مصون داشته و بر زنان جهانیان برتری داده است.

در این عالم نشانه ها، بالاترین پیامبران به دخترش صفت مادری می دهد. یعنی چه؟ آیا غیر از این است که اگر فاطمه نبود، رسالت رسول اللہ ابترمی ماند؟ آیا کوثر بودن فاطمه معنایش این نیست، همان طور که مریم سلام اللہ علیہا این چنین بود؟

